

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 39. Papa Apuliam Normannis concedit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

spiciuntur nuncii, qui epistolas ad *Ama-* Sæculum XI.
A.C. 1059.
lias & munuscula deferunt, auditur risus
excussus, quæ secreto confabulantur, pau-
post in vulgus sparguntur. Denique tu-
mentes feminarum uteri, & infantum va-
gitus celari nequeunt. Sequitur, eos mi-
nime excusari posse, qui peccatores adeo
publicos punire debent, & dissimulant.
 In peroratione Petrus Papam incitat, ut
 tantorum malorum torrenti vigore Apo-
 stolico se se opponat.

§. XXXIX.

Papa Apuliam Normannis concedit.

Concilio Romano soluto Nicolaus Papa *Gest. Pont.*
 iter suscepit in Apuliam, rogatus a *ap. Bar.*
 Normannis, qui missis Nunciis petierant, ^{1059.}
 ut veniret, fideles Subditos reciperet,
 & Ecclesiæ reconciliaret. Papa, post-
 quam de re tanta in Synodo deliberasset,
 relicta Roma Apuliam petiit, cumque in
 Civitate Melphitana (*) Concilium ce-
 lebraret, Normannorum præcipui con-
 spectum ipsius subeuntes Ditiones S. Pe-
 tri omnes, a se olim occupatas, Sacræ
 Sedi restituerunt. Papa vero supplices
 ab excommunicatione, qua innodati *Chron. Cass.*
 erant, absolvit, & in gratiam recepit. *lib. III. c. 13.*
 Porro quia Normanni in illis Italiæ parti-^{16.}
 bus

(*) Est urbs diversa ab Amalphia. vid. Ant.
 Pag. ad hunc annum.

Sæculum XI. bus erant potentissimi, & protegendis
A.C. 1059. Pontificibus, contra Patrimonii Roma-
 næ Ecclesiæ invasores, pares, Nicolaus
 Papa iis, excepta Beneventana civitate,
 totam Apuliam & Calabriam concessit,
 ipsique Vasallorum more fidem Pontifici
 jurarunt.

In illis Actis duo Normannorum
 Principes occurrunt; Richardus, cui
 Papa Usufructum Principatus Capua-
 ni, quem Longobardis ereptum tenebat,
 confirmavit, & Robertus Guischarus,
 cui Ducatus Apuliæ & Calabriæ, nam
 & isto potiebatur, concessit, addito jure
 in Siciliam, cujus aliquam partem, pul-
 sis Saracenis, jam tunc sibi subjecerat.
 In prima hac Concessione Robertus Pa-
 pæ in annum censum ad Festum Paschæ
 perpetuo reddendum pro singulis boum
 jugis duodecim æris Ticinensis nummos
 promittit, seque Sacræ Sedis Vasallum
 profitetur (*), quod ex ejus juramento
 patet. Hæc Regni Neapolitani origo
 fuit.

Exinde Nicolaus Papa rebus, quæ ad
 Patrimonium Beneventanum pertine-
 bant, compositis, Concilioque ibidem
 mense Augusto celebrato, Romam re-
 diit, Normannis, ut jusserat, se cum co-
 piis

(*) Hoc jure Ecclesia Romana hodieque
 gaudet.

piis sequentibus, qui Prænestinorum, Sæculum XI.
Tusculanensium & Nomentanorum, Pa- A.C. 1059.
pæ Domino suo rebellium, agris devasta-
tis, Tiberi deinde superata, territorium
Galesinum omnesque Comitibus Gerardi,
insignis latronis, arces everterunt. Ita
Normanni Romam ab antiqua exiguo-
rum Dominorum tyrannide liberare cœ-
perunt.

§. XL.

Constantinus Ducas Imperator.

Inter hæc Isaacus Comnenus Imperator,
dum venationi indulget, repente ful-
gure perstrictus, de equo in terram fren- *Europat.*
dens & vitæ suæ nescius dejicitur. Re. p. 811.
deunte animo credidit, hanc ægritudi-
nem sibi in pœnam peccatorum suorum
immissam; ergo ut iratum Deum placar-
et, Imperium usurpatum abdicavit, &
vestem monasticam induit. Illud vero
sinceram esse pœnitentiam demonstra-
vit, quod nec Joannem fratrem, nec
Theodorum nepotem, nec talem, quem
generum habere posset, nec ullum ex
amplissima sua familia, sed Constanti-
num Ducam sibi in Solio Successorem
delegerit, quem in negotiis Orientalis
Imperii versatissimum, & rebus resti-
tuendis aptissimum judicabat. Isaacus,
postquam aliquamdiu deliberasset, intel-
ligens vim morbi sui (epilepticum fuisse
credi-